

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci úpadcu: L., s.r.o., P.X., L., IČO: X., **o návrhu konkurzného veriteľa por.č. X., U.T.L., I.E.X., na vydanie výťažku zo speňaženia založených vecí**, o odvolaní veriteľa č.X., proti opatreniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 10. septembra 2007 č.k. 51-24K 71/96-Ná-9229, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky opatrenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 10. septembra 2007 č. k. 51-24K 71/96-Ná-9229 **p o t v r d z u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Banskej Bystrici napadnutým opatrením súhlasil, aby správca konkurznej podstaty vydal oddelenému veriteľovi por.č. (U. T. L.) výťažok zo speňaženia nehnuteľnosti úpadcu v areáli P., založených dňa 19.5.1997 vkladom zmluvy o zriadení záložného práva č. 1678/1996/Z zo dňa 8.4.1997 do katastra nehnuteľností zapísaných v súpise konkurznej podstaty pod poradovým číslom 345 - 358 vo výške 472.900,-Sk.

Z odôvodnenia opatrenia vyplýva, že oddelený veriteľ č. X., požiadal súd podaním doručeným súdu 1.marca 2007 o súhlas na vydanie výťažku zo speňaženého majetku úpadcu zabezpečeného záložným právom oddelenému veriteľovi a podaním doručeným súdu 14. mája 2007 upresnil nárok tak, že žiadal o vydanie výťažku zo speňaženia vecí založených zmluvou o zriadení záložného práva č. 1678/1996/Z zo dňa 8.4.1997 uzavretou medzi F. na strane záložného veriteľa a s.r.o. L. na strane záložcu, pričom postavenie oddeleného veriteľa mu v konkurze vzniklo na základe rozhodnutia incidenčného sporu 28 Cbi 19/01-Km-23 zo dňa 28.6.2002. Podľa tohto rozhodnutia je veriteľ č.X., veriteľom s právom na oddelené uspokojenie vo výške 82.252.693,- Sk. Oddelený veriteľ si predmetnú

pohľadávku v konkurze prihlásil a v konkurze, okrem iného získal i právo na oddelené uspokojenie aj z nehnuteľností na LV č. X., k.ú. P., ktoré boli zapísané do konkurznej podstaty pod por.č. 345 - 358 (ide o nehnuteľnosti vyšpecifikované v rozhodnutí). Nehnuteľnosti boli speňažené ako súčasť súboru Závod L. a bol speňažený za kúpnu cenu 6 540 000,- Sk. Znalecká hodnota podľa ocenenia ku dňu vyhlásenia konkurzu, predstavovala za uvedený závod sumu 59 049 843,- Sk. Znalecká hodnota založených vecí v areáli P. predstavovala sumu 7 213 679,- Sk a podiel znaleckej hodnoty založeného majetku k znaleckej hodnote celého súboru závodu L. predstavuje koeficient 0,12216, teda podiel kúpnej ceny, pripadajúci na založený, majetok je 798 926,40 Sk.

Správca konkurznej podstaty vyčíslil náklady vynaložené na správu a speňaženie založených nehnuteľností ako priame a pomerné náklady vynaložené na správu a speňaženie založených vecí vyčíslil v celkovej výške 207 801,- Sk. Výťažok zo speňaženia následne predstavoval čiastku 798 926,40 Sk a po odpočítaní 207 801,- Sk sumu 591 125,-Sk.

Súd prvého stupňa vec posudzoval podľa zák.č. 328/1991 Zb. v znení platnom v čase doručenia návrhu na vyhlásenie na konkurzu na súd t.j. 14.3.1996. Nárok podľa § 28 posudzoval v spojení s § 70d ods.2 a § 70a ods.3 v znení novely č. 12/1998 Z.z., v zmysle ktorého oddelenému veriteľovi patrí výťažok z predaja a podľa ods.2 sa odpočítajú z výťažku odpočítateľné položky. Z uvedených ustanovení vyplýva, že znenie § 28 ods.2 zákona č. 12/1998 Z.z. platí i pre toto konanie, ktoré začalo dorúčením návrhu na súd dňa 14. marca 1996 a konkurz bol vyhlásený 10. septembra 1999.

Správca konkurznej podstaty podľa pokynov súdu spracoval vyčíslenie nákladov, ktoré bolo potrebné vynaložiť v súvislosti so správou a speňažením založenej veci. Súd zistil, že správca vyčíslil len také náklady, ktoré považoval za nevyhnutné vynaložiť v súvislosti so správou a speňažovaním predmetných vecí. Vzhľadom na to, že právo na vydanie výťažku oddelenému veriteľovi, bolo uplatnené pred predložením a schválením konečnej správy, neboli zatiaľ schválené pohľadávky proti podstate a ich konkrétna výška a ani nebola určená odmena správcu, teda v danom štádiu konania súd nemal podklad na posúdenie, či správca konkurznej podstaty v skutočnosti zahrnul medzi náklady na správu a speňaženie založených vecí úplne všetky náklady, preto súd rozhodol o vyslovení súhlasu s vyplatením 80% správcom vypočítaného výťažku určeného oddelenému veriteľovi s poukazom na § 152 O.s.p.

Veriteľ č.X., podal proti opatreniu odvolanie podaním zo dňa 1. októbra 2007.

V odôvodnení odvolania uviedol, že konkurzné konanie začalo dňom podania návrhu na súd, teda za platnosti a účinnosti ZKV v znení novely č. 58/1996 Z.z. (od 1.3.1996 do 30.6.1996) v súvislosti so znením § 28 ZKV. Konkurzný veriteľ teda zdôrazňuje, že v konaniach začatých do 1. februára 1998 ZKV, nepoznal odpočítateľné položky a priznával oddelenému veriteľovi právo na celý výtťažok do výšky pohľadávky. Nesúhlasí s názorom súdu, že zákonom č. 12/1998 Z.z., nedošlo k zmene znenia § 28 ods.2, ktorý v znení zákona č. 56/1996 Z.z. vyslovene priznáva oddelenému veriteľovi právo na celý výtťažok do výšky pohľadávky, teda oddelený veriteľ má nárok na uspokojenie svojej pohľadávky bez odpočítateľných položiek. Taktiež v tejto súvislosti poukázal i na nesprávnosť výkladu novelizovaného ustanovenia § 28 v tom, že zníženie získaného výtťažku o výdavky správcu, umožňuje len právna úprava účinná od 1. augusta 2000.

Taktiež namietol 20% zadržanie výtťažku z oddeleného uspokojenia s tým, že § 28 ods.4 ZKV v znení novely č. 238/2000 Z.z. nie je možné aplikovať na tento prípad. Navrhol napadnuté opatrenie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods.2 O.s.p.) prejednal vec podľa § 212 ods.1 bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 214 ods.2 písm. c/ O.s.p.

Predmetom odvolacieho konania bolo posúdenie správnosti názoru súdu prvého stupňa vysloveného v opatrení napadnutom veriteľom por.č.X., a to v súvislosti s aplikáciou ZKV v znení novely č. 12/1998 Z.z. (§ 28), ako i čiastkové rozhodnutia o uspokojení tohto oddeleného veriteľa.

Nebolo v konaní spochybnené, že konanie o vyhlásenie konkurzu začalo za účinnosti ZKV v znení zákona č.58/1996 Z.z., ktoré nebolo do novely ZKV účinnej od 1. februára 1998 skončené.

Právna úprava znenia § 28 ods. 2 ZKV v znení zákona č. 58/1996 Z.z. a v znení zákona č. 12/1998 Z.z. je odlišná, pokiaľ ide o tzv. odpočítateľné položky, nakoľko podľa zákona č. 58/1996 Z.z. ust. § 28 ods.2 neupravuje právo na odpočítanie nákladov správy, speňaženia, vydania výtťažku a odmeny správcu, oproti úprave podľa zákona č. 12/1998 Z.z.,

ktorá právo na odpočet uvedených položiek priznáva. Sporný zostal výklad, ktorá z právnych úprav sa na predmetnú vec vzťahuje.

Odvolací súd v prejednávanej veci prijal názor, že súd prvého stupňa nepochybil, keď sa pri rozhodovaní o uspokojení oddeleného veriteľa č.X., pokiaľ ide o odpočítateľné položky, riadil znením ustanovenia § 28 ods.2 ZKV v znení novely č. 12/1998 Z.z. v spojení s § 70a ods.3, podľa ktorého sa ustanovenia § 4a, § 4b ods.1, § 15, § 16, § 28 ods.2, § 66a, § 66b, § 66c, § 66d, § 66e a § 66f vzťahujú aj na konania uvedené v odseku 1, právne účinky úkonov, ktoré nastali skôr, zostávajú zachované. Nestotožnil sa teda s názorom odvolateľa vysloveným k tejto otázke v odvolaní.

Pokiaľ ide o rozhodnutie súdu vydania výťažku oddelenému veriteľovi do výšky 80%, ide o čiastkové rozhodnutie (§ 152 O.s.p.), ktoré nie je v rozpore s platným a účinným ZKV (§ 66e).

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe uvedeného napadnuté opatrenie podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.

V Bratislave dňa 29. januára 2008

JUDr. Jana Zemaníková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: